

Mnohé zdravotní sestry z Ukrajiny se práce nebojí, přestože musí začínat jako pomocný personál

2.6.2022 - | Ministerstvo obrany ČR

ÚVN, příspěvková organizace Ministerstva obrany, ale pomáhá na více frontách. Od počátku konfliktu poskytuje zdravotnický materiál, je připravena přijímat zraněné ukrajinské bojovníky na svých špičkových pracovištích a poskytuje neodkladnou péči na Emergency. Stěžejní je ale dlouhodobá pomoc konkrétním běžencům při zajištění zaměstnání.

Pracoviště náboru a péče o zaměstnance ÚVN už přijalo desítky žádostí od uprchlíků z Ukrajiny. Zejména jsou to zdravotní sestry a lékaři, kteří žádají o pracovní uplatnění. Uchazeče tu informují o možnostech zaměstnání, pomohou s orientací ve všech základních legislativních požadavcích a seznámí je s možnostmi získání příslušných povolení. Tím to ale teprve začíná. Všichni totiž musí začít od píky, nejdříve na pomocných pozicích, naučit se češtinu, vyřídit veškeré formality a dosáhnout uznání své kvalifikace v České republice.

Ve vojenské nemocnici se na pomoci podílí různá pracoviště. „Řada vrchních sester se ochotně nabídla, že je zaměstná na svých odděleních, přestože to vyžaduje i dost práce navíc. Ve svých řadách mají naštěstí i dlouholeté spolupracovníky z Ukrajiny, kteří pomáhají s komunikací. Noví kolegové se tak mohou rychleji a snadněji aklimatizovat,“ vysvětluje Linda Lejtnarová, vedoucí pracoviště náboru a péče o zaměstnance ÚVN.

Uprchlíky zaměstnali pár dní po útěku

Právě začlenění do kolektivu si pochvalují i nové zaměstnankyně, které uprchly před válkou: „Moc si pomoci vážíme, všichni jsou k nám od začátku velmi vstřícní a pomohli nám zapadnout do kolektivu na oddělení. Především naše vrchní je báječná,“ říká srozumitelně česky jedna ze zaměstnankyň, která do Česka utekla hned na začátku války z jednoho lázeňského města na Ukrajině, kde pracovala jako rehabilitační sestra. Byla mezi prvními, které v ÚVN zaměstnali, a nyní pomáhá ve směnném provozu zdravotníkům pečovat o válečné veterány v Domově Vlčí mák. Jako zaměstnankyni jí navíc nemocnice poskytla i bydlení ve své ubytovně.

Ihned po nástupu se zapojila do adaptačního procesu, se kterým byla spojená i výuka češtiny. V nemocnici tehdy na nic nečekali a do organizace výuky se zapojili pracovníci z různých oddělení. Tisková mluvčí ÚVN, která má odborné zkušenosti s výukou češtiny, připravila osnovy a samotnou výuku v prvních dnech zajistila zaměstnankyně z oddělení vzdělávání, vystudovaná pedagožka. Hned v dubnu, kdy nastoupila první skupina uchazečů, se zde každý den ráno od 7 do 9 vyučovala čeština.

Spolupráce s Červeným křížem a perspektiva lepší budoucnosti

Další skupina zaměstnanců z Ukrajiny nastoupila v květnu. Ta byla zprostředkována Českým červeným křížem, se kterým nemocnice dlouhodobě spolupracuje. Díky tomu se nyní pro obě skupiny podařilo zajistit intenzivní kurz v jazykové škole, kam po práci dochází. Ten bude trvat 3 měsíce, nejprve po 4 hodinách denně, poslední měsíc pak méně intenzivně.

Před vypuknutím války pracovalo v ÚVN na různých pozicích kolem 70 zaměstnanců z Ukrajiny.

Nově se tu už podařilo zaměstnat 9 pracovníků, které uprchly před konfliktem, a všechny pracují na pozici pomocného personálu. Většinou se jedná o zdravotní sestry, kterým nyní nemocnice pomáhá s procesem uznání jejich zahraničního vzdělání a kvalifikace. To je ale běh na dlouhou trať a vyžaduje právě i zvládnutí češtiny.

Přestože je ukrajinština příbuzný jazyk, není to pro nově příchozí jednoduché. „Díky tomu, že nám od začátku pomáháte, mohu říci, že už rozumím všemu. Horší je to s mluvením. Ale všichni nás povzbuzují, ať se nebojíme a mluvíme. Klidně ať do řeči pleteme i ukrajinská slova, že si stejně porozumíme. A je to pravda. A je to i díky trpělivosti a podpoře zdejších lidí. Moc za to vše děkujeme,“ shrnuje druhá zaměstnankyně, která už tady také více než měsíc pracuje. Do Prahy uprchla se svými třemi dětmi a ihned začala pracovat. Snadnější to bylo i díky tomu, že jsou děti už starší, soběstačnější a chodí tu i do školy. Bydlí nedaleko nemocnice, zatím v zapůjčeném bytě, který si ale bude zanedlouho pronajímat.

I když se jí příliš nechce o blízké budoucnosti přemýšlet, v jednom má jasno. „Jsem šťastná za šanci, kterou jsem dostala. Práce mi otevírá možnost tady zůstat a časem se zapojit i jako zdravotní sestra,“ vysvětluje. Navíc říká, že se tu líbí i jejím dětem a perspektiva do budoucnosti je pro ně v tuto chvíli lepší tady. „I když moje srdce a rodina jsou na Ukrajině. I můj manžel, který sice mohl odejít s námi, ale zůstal doma a je připraven bránit svou zemi,“ uzavírá s tím, že budoucnost je nyní nejistá.

<https://mocr.army.cz/informacni-servis/zpravodajstvi/mnohe-zdravotni-sestry-z-ukrajiny-se-prace-neboji--prestoze-musi-zacinat-jako-pomocny-personal-235634>